Een kijkje in het "Hondenleven" van Mieke Tiele

Het is vandaag 8 augustus 2017, en heb ik een afspraak met Mieke Tiele voor het interview. Aangekomen op haar vakantie adres, word ik verwelkomt door haar 5 witte dwergschnauzers, peper en zout middenslag schnauzer, zwarte middenslag schnauzer en natuurlijk haar man Will. Na de honden en Will begroet te hebben werd vol trots hun mooi goed onderhouden tuin geshowd door een trotse Will... en terecht de tuin lag er prachtig bij. Tijdens de koffie werd er al volop verteld hoe een en ander tot stand is gekomen en daarvan heb ik dit verslag gemaakt.
Een deel uit het "hondenleven" van Mieke Tiele en haar man Will.

Het begon allemaal in Gouda waar Will op dat moment in een dierenasiel werkte, op een goede dag kwam de toenmalige beheerster met een middenslag peper en zout schnauzer en Will was opslag verliefd op het beestje. Zelf had hij samen met Mieke toen der tijd 3 Duitse herders die ook uit het asiel kwamen. Super lieve honden, maar voor Will was duidelijk als er ooit een ander ras komt dan is het een Schnauzer. Na 9 jaar met veel plezier te hebben gewerkt in het asiel besloot Will om daar te stoppen en ander werk te gaan doen. In die tijd verhuisde Mieke en Will naar Leiden met hun 3 Duitse herders waar ze nu nog wonen. Nadat de herders overleden waren wilde Will heel graag een Schnauzer, Mieke die eigenlijk helemaal niet wist wat voor ras het was ging naar de bibliotheek om op te zoeken wat voor honden waren. Ook zij zag het wel zitten en dus werd er gezocht naar een geschikte fokker en pup. Ze kwamen uit bij Sheila Overbeek in Haarlem, daar werd hun eerste middenslag peper en zout Schnauzer pup Asha gekocht.

Asha deed het heel goed en Mieke werd ook verliefd op het ras, gevolg het Schnauzervirus had toe geslagen. Het was ergens in 1997, Mieke is toen ook lid geworden van de NSC.
Asha was ongeveer 10 maanden, toen kwam Mieke een 1.5 jaar oud herplaats hondje tegen bij de NSC, het was een zwarte middenslag meisje Lotte. Mieke nam contact op en ze mocht Lotte komen halen, daar aan gekomen schrok ze wel want Lotte zat met een touw aan de muur gebonden en was eigenlijk toch wel verwaarloosd en al helemaal niet zindelijk. Het bleek dat Lotte heel veel blaas gruis had en vermoedelijk ook een flinke blaas ontsteking, dus niet zo raar dat ze overal ging zitten plassen. Na maanden met medicatie en speciaal voer ging het langzaam beter.
Ze had mede daardoor ook sociale problemen, ze beet en snauwde naar alles en iedereen, dus ze moest heropgevoed worden. Mieke is 2 jaar met haar naar een hondenschool gegaan waar ze heel veel geleerd heeft en ze veranderde van een onhandelbare naar een wereld hond met ondeugende trekjes.
Asha en Lotte werden goede vriendinnen en deden het super samen, rennen en ravotten was hun lust en hun leven, Asha was en gaf het voorbeeld, maatjes voor het leven. Helaas kreeg Asha blaaskanker waardoor ze op een gegeven moment niet meer kon plassen. Toen het niet meer dragelijk voor haar was en haar niet te laten lijden hebben ze besloten om haar in te laten slapen ze is 9 jaar geworden.

Nu hadden ze alleen Lotte nog en Mieke was ontroostbaar. De heer Bruintjes had daar lucht van gekregen en belde Mieke met de vraag of ze interesse had in een middenslag peper en zout teefje van 7 jaar. Na overleg met Will stemde ze daar mee in en Ymke kwam naar huize Tiele.
Ymke was vanaf dag 1 helemaal thuis en vond het heerlijk om te rennen en te spelen met Lotte. Rennen in de duinen van Noordwijk vond ze helemaal het einde.
Mieke nam het plan op om met Ymke te gaan showen in de veteranenklasse, niet onverdienstelijk bleek later, ze haalde 3x CAC en daarmee Nederlands veteranenkampioen, op de Winner in Amsterdam werd ze veteranen Winster tegen de heer Bruintjes.
Mieke ging met Lotte behendigheid doen, dat vonden zowel Mieke als Lotte helemaal geweldig. Ze zijn het blijven doen totdat Lotte 10 jaar was. Ymke en Lotte hadden het goed samen bij Mieke en Will. De jaren verstreken en Lotte werd ouder en ook ziek, ze is uiteindelijk 11.5 jaar geworden.

Ook Ymke werd na een aantal jaren ziek, ze kreeg cushing met alle gevolgen van dien.
Gevolg was dat ze aan de dure medicijnen moest maar daarmee heeft ze nog 3.5 jaar vrijwel zonder problemen geleefd. Tot het moment dat de medicijnen niet meer voldoende werkte en de problemen voor haar te groot en ondragelijk werden. Ze hebben Ymke moeten laten gaan toen ze 13.5 jaar was.

Ergens in die jaren ging Mieke naar de hondenshow (Winner) in Amsterdam, daar zag ze de witte dwerg Schnauzer en werd weer opslag verliefd.
Ja.... het Schnauzervirus had nu heel hard toe geslagen! Ze ontmoeten een fokker die op dat moment een teefje van 7 maanden had genaamd Aura, zij werd hun eerste witte dwerg. Aura is uiteindelijk 16 jaar geworden. Vrijwel tegelijk kwam Sheila die rond een jaar was, dit meisje zou tijdelijk blijven, met de nadruk op zou, want ze is gebleven tot ze ruim 14 jaar was. De eis van de eigenaar was dat Sheila 1x een nestje zou krijgen waarvan zij dan een teefje wilde. Zo geschiede en uit dat nestje komt Sansjo, een reutje wat Mieke zelf hield. Sansjo groeide uit tot een knappe vent en werd Nederlands Kampioen, hij heeft inmiddels zelf 24 kinderen rondlopen waaronder Elias die bij Will en Mieke mocht komen wonen. Elias is geboren bij een vriendin in Didam, samen met nog 5 broertjes. Zijn moeder is van kennel Made in Spain.

Mieke had de smaak van puppies te pakken en wilde fokken, maar had zelf geen goede teef.
Ze kwam via Sjannella aan de naam van een Duitse fokker Joachim, die een nestje zou krijgen.
Zo is Irinushka gekomen, toen ze 3 jaar was kreeg ze haar eerste nestje. Irinushka had het zwaar, het liep niet geheel vlekkeloos bij de geboorte van haar 5 pups. Daarom werd besloten dat dit ook meteen haar laatste nestje zou zijn. Uit dat nest bleef Ziggy bij Mieke.

Via de NSC werden toen ook al herplaats honden aangeboden, en Mieke met haar grote hart voor de Schnauzer heeft daar verschillende honden van voorzien van een warme mand.

Waaronder Lola een zwart middenslag, ze was 5 jaar en erg moeilijk in de roedel waar ze eigenlijk niet te handelen was.
Na goed overleg met haar fokker Kathy en Bert van Dijk werd besloten dat Lola toch mee mocht. Geheel getrimd en een tas vol eigen spullen ging ze naar Mieke, vanaf het eerste moment ging het (tegen alle verwachting in) perfect samen met Ymke en de rest van de honden.
Met mensen was een ander verhaal....
Lola heeft ruim 5 heerlijk jaren gehad bij Mieke totdat ze tepelkanker kreeg, ze is overleden toen ze 10.5 jaar was.

Zo is ook Dorus bij Mieke gekomen, een middenslag zwarte kampioens reu van 7.5 jaar.
Helaas met nogal wat medische klachten waardoor niemand hem een warm mandje wilde geven. Doordat Lola was overleden wilde Mieke Dorus een kans geven. Ze nam contact op met de toenmalige fokker en ze mocht hem ophalen. Dorus kon niet goed lopen door grote ontstekingen aan de voetzooltjes. Na vele behandelingen en super zorg van dierenarts Simon Kleinjan, ging het stapje voor stapje beter. Na ongeveer 3 maanden was hij dusdanig verbeterd dat de behandeling alleen nog bestond uit een dagelijks speciaal voetenbad. Het ging goed al heeft hij wel een jaar met speciale hondenschoenen moeten lopen. Dorus is ondertussen 11.5 jaar en het gaat super met hem, hoewel hij af en toe nog klachten heeft. Natuurlijk hopen Mieke en Will nog een aantal jaar plezier met hem te hebben.

Ondertussen is was er weer een groot verdriet door het overlijden van Ymke in 2012.

Een goede vriend wist in het voormalige Oost Duitsland een goede fokker van peper en zout middenslagen, Heidi Emmerich. Mieke die graag een peper en zout middenslag wilde ging op zoek naar foto's van Heidi's honden en vond de lange platte oren helemaal geweldig, ze moest en zou een hondje van die fokker hebben. Het wachten kon beginnen want er waren geen pups, na 1.5 jaar werd het wachten beloond door een combinatie uit Rusland en Hongarije werd een nest geboren.
Door wateroverlast en het huis van de fokker was ondergelopen had zij besloten om uit Duitsland te vertrekken en naar Servië te verhuizen. Daar heeft Mieke haar pup Gregor opgehaald toen hij eindelijk oud genoeg was. Heidi en Mieke zijn nog steeds dikke vriendinnen, en Heidi volgt Gregor dan ook op de voet. Terecht want Gregor groeide op tot een knappe man en haalde in 28 maanden tijd hele mooie resultaten. Hij werd beste baby, beste pup, beste jeugd hond, jeugd kampioen en Nederlands Kampioen werd hij op 28 maanden. Afgelopen juni (2017) is hij vader geworden van 7 pups, Mieke voelt haar een trotse "oma". Ze kijkt uit naar 29 oktober, dan staat er een reünie gepland bij vliegveld Hilversum tussen ouders en pups.

In december 2015 vlak voor Kerst werd er gebeld door de schoondochter van Pien Boeschoten (oud bestuurslid van de NSC) Pien moest worden opgenomen ivm Alzheimer en haar 2 dwergjes moesten herplaatst worden. Zarro een witte dwerg reu van toen 10 jaar en Lessie een peper en zout dwerg teefje van toen 8. Mieke's eerste reactie was dat zij zelf Zarro wilde opvangen omdat zij hem al van pup af aan kent en het voor haar van zelfsprekend was om hem een warme mand te bieden.
Zarro is een schat van een beest, hij is graag op zich zelf en niet echt een knuffelkont.
Lessie heeft een goed nieuw thuis gevonden in Leiden.

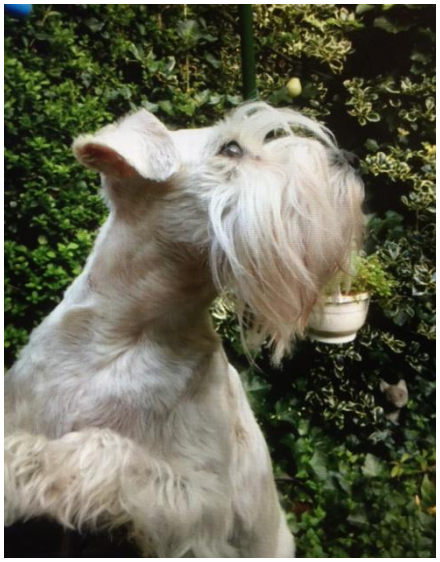

Mede door zelf Schnauzers op te vangen en de noodzaak daarvan belangrijk vindt zet Mieke zich al jaren in voor de Nederlandse Schnauzer Club voor de herplaatsers die daar worden aangemeld.
En begeleidt ze mensen die op zoek zijn naar een herplaats hondje. Zo staan er op dit moment 26 mensen op de lijst die graag een herplaats schnauzer een nieuw thuis willen bieden.
Hierdoor is ze ook in contact gekomen met RSN (Riesenschnauzernothilfe) in Duitsland, ondertussen is er een prettige samenwerking tussen hun en Mieke die over is gegaan in een fijne vriendschap.
Daardoor verschijnen er op de NSC site regelmatig noodgevallen ook uit Duitsland voor herplaatsing.
Dit zijn echte Schnauzers (geen kruisingen) maar wel met meestal een medische probleem, die toch een nieuw thuis verdienen.
Voordat een hond geplaatst wordt is er strenge controle bij de toekomstige baasjes en een huisbezoek gepland (dit doet oa Mieke voor Nederland) daarna wordt er een rapport uitgebracht bij de RSN, die beslissen uiteindelijk of de plaatsing door kan gaan.
Mieke vindt die zo leuk om te doen dat haar bedoeling is om naar haar pensioen zich nog meer in te zetten voor deze honden.
Zo zou ze als ze gevraagd word door de RSN naast de huisbezoeken ook de na controles mede op zich willen nemen.
Natuurlijk blijft ze zich ook bezig houden met de pup info en het organiseren van wandelingen voor onze club die ze een zeer warm hart toe draagt.

Het regent ondertussen pijpenstelen en de tijd is ook al aardig opgeschoten. Tijd voor mij om met een kladblok vol informatie naar huis te rijden en het uit te werken tot dit interview verslag.

Virginie Rutte